

GRUDZIĘŃ

**BÓG ZASPOKAJA POTRZEBY,
A NIE ZACHCIANKI. UFAJ PANU.**

BOGActwo przedsiębiorcy

PROGRAM ROZWOJU DUCHOWEGO

BOGActwoPrzedsiębiorcy.pl

Przed nami ostatni temat z tegorocznego programu „BOGActwo przedsiębiorcy. Dla ziemi i dla nieba”. Wyróżniliśmy w nim słowo „Bóg”, aby podkreślić, że to On jest źródłem wszelkiego bogactwa. On także pragnie, abyśmy z dóbr wszelakich korzystali, pomnażali je i dzielili w duchu wolności i wdzięczności. W tej refleksji proponujemy zastanowienie się nad kwestią zaufania do Boga, który obiecał zaspokajać nasze potrzeby materialne, dotyczące jedzenia, ubrania i dachu nad głową. Często plany naszego życia koncentrują się właśnie wokół zaspokajania tych potrzeb, ale bywa, że realizacja tego nie idzie po naszej myśli. Co wtedy robimy? Czy ufamy Bogu, że zatroszczy się o nasze materialne potrzeby, czy też tracimy wiarę? Kwestia ta ma również wymiar bardzo praktyczny: jakie ponosimy koszty (czas, pieniądze, stres) skupiania się na zdobywaniu rzeczy, które nie są naszymi podstawowymi potrzebami?

I. MEDYTACJA BIBLIJNA

*Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się zbyt-
nio o swoje życie, o to, co macie jeść i pić, ani
o swoje ciało, czym się macie przyodziać. Czyż
życie nie znaczy więcej niż pokarm, a ciało więcej
niż odzienie? Przypatrzcie się ptakom w powie-
trzu: nie sieją ani żną i nie zbierają do spichrzów,
a Ojciec wasz niebieski je żywi. Czyż wy nie jeste-
ście ważniejsi niż one? Kto z was przy całej swej
trosce może choćby jedną chwilę dołożyć do wie-
ku swego życia? A o odzienie czemu się zbyt-
nio troszczycie? Przypatrzcie się liliom na polu, jak
rosną: nie pracują ani przędą. A powiadam wam:
nawet Salomon w całym swoim przepychu nie*

*był tak ubrany jak jedna z nich. Jeśli więc ziele
na polu, które dziś jest, a jutro do pieca będzie
wrzucone, Bóg tak przyodziewa, to czyż nie tym
bardziej was, małej wiary? Nie troszczcie się więc
zbyt-
nio i nie mówcie: co będziemy jeść? co bę-
dziemy pić? czym będziemy się przyodziewać? Bo
o to wszystko poganie zabiegają. Przecież Ojciec
wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrze-
bujecie. Starajcie się naprzód o królestwo i o Jego
sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam do-
dane. Nie troszczcie się więc zbyt-
nio o jutro, bo
jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się będzie.
Dosyć ma dzień swojej biedy. (Mt 6, 25-34)*

II. INSPIRACJE

Wiedzieć i rozumieć więcej

Bóg obiecuje zaspokajać nasze potrzeby. Jedno z imion Boga – „Jahwe-Jireh” oznacza ‘Bóg zaopatruje’. Bóg jest wierny w obietnicy odpowiadania na potrzeby człowieka, ale też nieprzewidywalny w sposobie ich zaspokojenia. Należy odróżnić potrzeby od zachcianek. Potrzeby dotyczą jedzenia, ubrania, schro-

nienia. „Mając natomiast żywność i odzienie, i dach nad głową, bądźmy z tego zadowoleni.” (1 Tm 6, 8) „Jeśli uchwycimy się Jego obietnicy zaspokojenia naszych potrzeb, możemy się uspokoić i żyć w stanie zadowolenia.”

(H. Dayton, „Twoje pieniądze się liczą”, s. 24)

Przedsiębiorca współpracownikiem Boga w zaspokajaniu potrzeb świata

(Por. „Powołanie lidera biznesu. Refleksja”, nr 40-42)

- Przedsiębiorstwa odnoszące sukces rozpoznają autentyczne ludzkie potrzeby i starają się na nie odpowiadać na poziomie doskonałym przy użyciu wielkiej dozy innowacji, kreatywności oraz inicjatywy. Produkują to, co było już wyprodukowane wcześniej, ale często wynajdują całkiem nowe sposoby zaspokajania ludzkich potrzeb. W ten sposób stopniowo ulepszają swoje produkty i usługi, które znacząco poprawiają jakość życia ludzi, jeżeli są prawdziwie dobre.
- Przedsiębiorstwo z natury jest skoncentrowane na innych: łączy uzdolnienia, talenty, energię z umiejętnością służenia potrzebom innych, co z kolei wspomaga rozwój ludzi, którzy wykonują pracę. W wyniku wspólnie wykonywanych zadań powstają towary i usługi potrzebne zdrowej społeczności.
- Towary produkowane przez przedsiębiorstwa i świadczone przez nie usługi powinny zaspokajać autentyczne ludzkie potrzeby, do których zalicza się nie tylko przedmioty o jednoznacznej wartości dla społeczeństwa, takie jak: urządzenia medyczne do ratowania życia, mikrofinanse, edukację, inwestycje społeczne, produkty „fair trade”, opiekę zdrowotną i dostępne cenowo mieszkania, ale również wszystko to, co prawdziwie przyczynia się do ludzkiego rozwoju i spełnienia człowieka – poczynając od prostych produktów, takich jak śruby, stoły czy tkaniny, aż po złożone systemy, takie jak usuwanie odpadów, drogi i transport.
- W 1931 r. papież Pius XI w encyklice „Quadragesimo anno” napisał, jak istotne jest, by przedsiębiorca produkował „dobra prawdziwie użyteczne” dla innych. Dobry przedsiębiorca „zastanawia się najpierw nad służbą, a potem nad zyskiem, (...) zatrudnia pracowników, aby wytwarzać towary o rzeczywistej wartości, nie wprowadza ich w błąd, żądając udziału w tworzeniu czegoś daremnego, a wręcz szkodliwego lub złego; oferuje konsumentom jedynie pożyteczne towary i usługi, a nie wykorzystuje ich braku doświadczenia i słabości, oszukując ich tak, aby wydawali pieniądze na coś, czego nie potrzebują i co jest nie tylko bezużyteczne, wręcz może być szkodliwe”. Potrzeby należy przeciwstawić zwykłym zachciankom, które można opisać jako spełnianie pragnień, nieprzyczyniających się do ludzkiego dobrobytu. W skrajnych przypadkach spełnianie takich pragnień może być wręcz szkodliwe, jak w przypadku sprzedaży narkotyków, pornografii, hazardu, brutalnych gier wideo i innych tego typu produktów. To zaabsorbowanie zachciankami, nazywane często „konsumpcjonizmem”, odcina proces produkcji i konsumpcji od dobra wspólnego i zakłóca rozwój osoby. Towary prawdziwie dobre służą potrzebom konsumentów w porządku hierarchicznym; na przykład potrzeba produktów spożywczych w oczywisty sposób przeważa nad chęcią rozrywek hazardowych. Ponieważ porządek ten jest obiektywny, produkcja towarów i świadczenie usług musi mieć na względzie prawdę, a nie tylko użyteczność.

III. ŚWIADECTWO

„Przez życie osobiste i budowanie relacji – z wszystkimi bez wyjątku współpracownikami – opartych na (ewangelicznych i uniwersalnych) wartościach, w firmie odczuwa się klimat zaufania, tak istotny w pracy. To zaufanie człowiekowi wynika z zaufania Opatrzności. To dobry fundament pod wszystkie relacje w firmie,

jakie tylko można sobie wyobrazić. Istotne jest, że ten sposób życia daje niezbędną przestrzeń wewnętrznej wolności, dzięki której podejmowane decyzje są właściwe i służą rozwojowi ludzi i samej firmy.

Trzeba, aby przedsiębiorca, który podejmuje decyzję prowadzenia biznesu zgodnie z za-

III. ŚWIADECTWO

sadami Ekonomii Komunii, inaczej spojrzął na sprawę podziału zysku swojej firmy. W swoim sumieniu rozeznaje on, jaką część zysku chce przeznaczyć na dalszy rozwój firmy, a jaką na pomoc potrzebującym (...).

Musiałem przejść wewnętrzną weryfikację, bo czułem, że na przeszkodzie stoi moje przywiązanie do własności, od którego musiałem się uwolnić. Bez tego nie mogłem inaczej spojrzeć na swoją firmę, która odtąd miała nowego «Wła-

ściciela z Góry», a ja stałem się jedynie zarządcą. Wolność od posiadania otwiera każdego człowieka, pozwala mu dostrzec potrzeby i możliwości dzielenia się, a nie tylko gromadzenia dla siebie. Takie poczucie wolności od posiadania nie jest jednak dane raz na zawsze i ponieważ ma wymiar duchowy, wymaga też duchowej pielęgnacji na co dzień." (Andrzej Miłkowski, „Uwolniłem się od własności" w: „Bogaci przed Bogiem. Historie katolickich przedsiębiorców", s. 77-78)

IV. MAGISTERIUM

„Określając nowe potrzeby i nowe sposoby ich zaspokajania, koniecznie należy się kierować integralną wizją człowieka, która ogarnia wszystkie wymiary jego istnienia i która wymiary materialne i instynktowne podporządkowuje wewnętrznym i duchowym. (...) W samym systemie gospodarczym nie ma kryteriów pozwalających na poprawne odróżnienie nowych i doskonalszych form zaspokajania ludzkich potrzeb od potrzeb sztucznie stwarzanych, przeszkadzających kształtowaniu się dojrzałej osobowości. Dlatego pilnie potrzebna jest tu wielka praca na polu wychowania i kultury, obejmująca przygotowanie konsumentów do odpowiedniego korzystania z prawa wyboru, kształtowanie głębokiego poczucia odpowiedzialności u producentów i przede wszystkim u specjalistów w dziedzinie społecznego przekazu; konieczna jest także interwencja władz publicznych." (Jan Paweł II, „Centesimus annus", 36)

V. PYTANIA DO REFLEKSJI

- 1. Bóg mówi, że zaspakaja nasze potrzeby.
Czym dla nas są potrzeby, a czym zachcianki?
Czy to dla każdego powinno znaczyć to samo?
- 2. W przytoczonym na wstępie fragmencie biblijnym (Mt 6, 33) mowa jest o tym, na czym powinniśmy się skupić. Co to dla nas oznacza w codziennym życiu?
- 3. Bóg mówi, że zaspakaja nasze potrzeby.
Czy to oznacza, że nie powinniśmy się martwić o nie?

VI. VARIA

- Literatura: Edward Stachura, „Siekierzada”
- Film: „Komornik”, reż. Feliks Falk, 2005

MODLITWA PRZEDSIĘBIORCY I PRACODAWCY

Boże i Panie mój, * Stwórcu i Odkupicielu, * od którego wszystko pochodzi, * dla którego wszystko żyje * i ku któremu wszystko zmierza. * Jestem Twoim dzieckiem. * Obdarowałeś mnie hojnie * i powołałeś do życia w miłości i świętości. * Chciałeś, bym współpracował z Tobą, * rozwijając nadal Twoje dzieło stworzenia. * Dajeś mi w tym celu zdolność poznawania, * pasję tworzenia * i wolę cieszenia się tym, * czym mnie obdarowałeś. * Wielbię Cię za to!

Panie, dobry Ojczy, * stoję przed Tobą z ufnością i w pokorze, * bo chcę zrozumieć prawdę o Tobie, * o moim życiu i powołaniu * oraz o bliźnich, * którzy stoją obok mnie zarówno w domu, jak i w pracy.

Dziękuję, że moim powołaniem i drogą do świętości * stała się praca z innymi i dla innych. * Wiem, że biorę na siebie trudną odpowiedzialność za ich los. * Chcę ją podjąć z ufnością i nadzieją, * aby okazać się dobrym gospodarzem w Twojej winnicy. * Podejmuję tę odpowiedzialność także dlatego, * bo ufam, że to jest Twoją wolą, * mój Boże.

Udziel mi Twego Ducha Świętego, * od którego płynie wszelka moc, * mądrość, roztropność i męstwo. * Niech On będzie światłem i siłą * w chwilach pokus i zwątpienia! * Niech jego miłość tak napełni moje serce, * by nie zakorzeniły się w nim chciwość, * chęć oszustwa, * pokusa osiągnięcia niegodziwego zysku! * Niech nie pozwoli mi nigdy obciążyć się ludzką krzywdą! * Niech napełni mnie mądrością, * aby umiejętność oszczędzania nie stała się skąpstwem, * rozumna przezorność nie stała się wyrachowaniem, * a inicjatywa i przedsiębiorczość * nie stały się dążeniem do sukcesu za wszelką cenę.

Tobie, mój Ojczy i Boże, zawdzięczam wszystko * i Tobie też oddaję wszystkie moje talenty. * Tobie oddaję dzieło, którym żyję, * którym się uświęcam * i którym pragnę przyczynić się do rozwoju powierzzonego nam świata. * Niech Ci będzie cześć i chwała * przez Chrystusa Twego Syna a naszego Zbawcę, * w Duchu Świętym * na wieki wieków. * Amen.

IMPRIMATUR Kuria Metropolitalna
Kraków, 14.05.2003 r., Nr 1446/W 2003

ZAPRASZAMY!

Dekalog (dla) przedsiębiorcy

2018 | program rozwoju duchowego
dla przedsiębiorców i pracodawców